

1908-05-02

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Susette Cathrine Holten

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Sender's location:

S. S. Grotius

Archive:

Mappe 58 nr. 51a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

P. P. Goentoeer på dansk, dampskebsbetjenten "2. Maj 1908"

Kjære Løster! Nu har jeg ro til at lave dig en skitsen.

På Java, som jeg forlod 30^e april d. 1886. Har jeg da
meget med at skrive til A. og Børnene, male, samle osv. så
jeg måtte opsætte dig, men jeg ventede, at Børnene her af-
stuvet et og andet af mine breve, og sendt dig. Men altså
opholdet på Java afsluttet, og min hjemreisen tilbage, og
hvis util her det var en herlig tur, takket være det skøn-
ne land, de gode venner og fort og fremmest at jeg har
vært rask, at jeg rask har fået lov at nyde og arbejde.

Mine herlestunder falder på de 2 ganske nøje og tyne
dage jeg pløjer kaffe. Her har man tid nok, så arbejder
med skrivere osv. og kun for at få tiden tilbragt. I jule-
fest glider vi langs Sumatras vestkyst ad Padang til hvor
vi efter en uge kommer til Lampung og ligger 8 timer. Der
efter går turen direkte til ^{høj ben} ~~den~~, hvor vi skal tage hul
ind. Denne gang er det med den anden hollandske Linie, som
altså går vesten om Sumatra og som går til Marseille, ikke
til Genoa. I henken af de to byer Agnets og Thora tænker at
møde mig, med sig selv, men hvor det skal, kan de vide, at jeg
glæder mig storartet. Det er måske praktisk at fortælle dig
hvad jeg har malet, det er på en måde at beskrive rejse på. Se
i Bangil, Offava, hvor jeg var en 8. dage eller 10, hos Orakons,
Philipsons Oederen, der var på nogle dage oppe i den gode
luft på Vulkanen Ardjoenoe, og jeg malede et lille studie hver
af de to sidste morgener jeg var der, samme motiv og grænse-
lys på den bjerg, de kan næsten bruges som stereoskop billeder.
Det var usikkert til den lige overfor bjergene anden vulkan "Pe-
nangoenan".

Det største, med brat skure om
Orakons. Så den sidste morgen
malede jeg et lille solsteds-
billede i Bangil
Billedet som
Roden med
baggrunden. Men der var meget som jeg ikke fik malet, ita-

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 58 Nr. 51A

var i forelsket; i haven ved byen ²Bobolingo, hvortil vi var en tur,
 og hvor i saa både fra den store naboo Madura.
 I ser en som velmadet gled i haven. I ser et
 store fiskefartøje, som vist gaar for sig, men
 i saa den vist ikke med sig selv. De er her-
 lige, hednesteventyrlige, ikke alty gamle
 i klinge skibe, nås de fulde af kraftige brune folk med
 mindre brede hætter, glatte friser. De er hatterne i den hvide, og
 de bare rygge uden brygger, men alligevel!
 de i kan ikke huske den og Lostan.

deres takkeløse, men de har en sør hale fra masten bagud, vist
 den bare rygst, og de er vist hvidmalede. Has Hjelmar i W.
 malede i sådant
 glider gennem en
 en lille skænt. De
 flere bølger på en
 små røde i vandet.

Til den anden side malede i midt solen. halvstøjet vist et til
 vulkanen Merapi, som vist sig hvor skagerne løber sig. Der
 er også et par små
 i tegningen og splinter
 skal være noget
 aftenen eller Top-
 skager. Mellom
 Resne bor Hjelmar
 på deres forageri, ud
 de fra har vist ikke
 de gamle Temples,
 borte lader sig de i landskabet. Det er et helt hen på den
 udpræget mark, hvor bølger græssede. Udenom var rødmarker.
 De er skønne de alle samme rødmarker, hvor enten de
 lænede pløjes med bølger helt under vand, eller de som
 søer, eller med grøn rød dybt og gløende farve, eller med
 gule med masser af brogede høstarbejdere under den hede
 sol. I synes for rigtig at i har følt varmen mindet lige så
 stærkt i Hjelmar som her. Her har i aldrig kædet mig på en
 på sengen og pustet. Her i i mellem haft end et ved at døde, her
 årsagen ikke været hede. De par timer i besøgte deres Brakke
 i Melilla og fik i naturlig vist vist malit, en sig i efter bilerne
 ma. fængsten var som ved en by tynd. Det er vist vist om kan

Brom og floden

Merapi

5
 SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 5, Nr. 5, B
 og deler udbyttet som de er vænner til som det kastesse.
 Ellers er det små studier, böfver, ~~stykke af~~ som ~~j~~ har malet nogle
 stykker af. Og så et, den sidste morgen, ~~thales~~ ^{med} ~~hals~~ ^{Salak} i
 baggrunden og bromsen i forgrunden, det, og udsigten fra
 Wids mod syd bjærgene har Hjalmar köbt, ~~j~~ forære han
 det lille fra rismarkene med Salak i baggrunden og löse
 böfver, solskin. Men hvad for ~~j~~ ikke malet? ², ikke de dej-
 lige takkede, lodne tinder ~~j~~ så den første morgen, i ikke en
 madurabild, i ikke noget af de dejlige flodmotiver +
 eller templerne, (inde i urokovens bröd ~~j~~ uvej: ikke om at male,
 det er vi vænne), i ikke var så meget böfver, som ~~j~~ havde
 lyst til. Ikke det skønne motiv ~~j~~ så fra bana på vej
 til Louis Orakum, en ung mand der sad og spillede på
 noget vært, (fløjtede) det lignede et foræmmerhusværelse
 blad, og en ung pige med nøgne skuldre der kom ud og
 gav sig til at danse. Ikke var så meget efter de for-
 skjellige indfødt, som ~~j~~ havde lyst til. Ikke en kirke,
 i ikke templer, o. m. a. og ved du hvad der ~~j~~ havde
 været ganske det aller bedste. Indsigt i den til ~~j~~
 mellem alle de skovklædte sporeventyrlige öer med
 landst begavede se landet af stor skov som en björne-
 pels. Ja på Sumatra er der skov, oprindelig skov, der
 kendte man føle sig som Robinson Crusoe, der ~~j~~ var
 motiver som smager af öde, at der er 100 mil. og mere
 til civilisation, selv om der måske keen 4-25 til nærmeste
 station. Ja ~~j~~ kunne tro ligesom lige ved en station male
 motiver der smager af den urorte fræmhed, og hvad
 der ~~j~~ var af insekter! Det er mærkeligt så ~~j~~ man
 ser, så svære de er at finde. Indfødt som er oplyst, de
 kan samle gode dyr og mager, og på den måde har ~~j~~ fået
 adskillige bygtemad, ~~j~~ selv har keen fundet så ekstra,
 og bare små. Ja lidt nattemare, Oppe i tyboder på
 Gede, opvandede vi i et tårn klæde ud bag bygten i gården,
 og så havde vi held med os 2 aftner, i så den ene kom

8
nok, og den berømte tropen er i vildhed. Ikke
stærkere end vore værste Tordensblæder, efter og så
malt venskabeligt, at det går lige op, og draberne
kan ikke blive stærre, så deler de sig; men vore Tor-
densblæder varer fjældet længe, derude kan de blive
ved, så det store baderkar atter er faldet. Det er dybt
at gå ved søen og lette klæder på, og så føle sig så
varm, så det er en vort at gå i vandet hver dag. 1/5
Jeg er for vort ved at lave en samlet beskrivelse af
hvad jeg har hørt og set derude, jeg tænker den
kommer i et tidsskrift, og da kan jeg sende dig den
på tryk. Jeg er forresten ked af det, hvis du ikke har
modtaget det lille stik om arbejdet i U. dombærke, som
jeg har skrevet, og sendt dig på tryk, for så lader det
som den slags nemt forsvinder. Og nu dog prøv igen,
og lad dig skrive om Fader, med en efterskrift
af Niels, med du have, og det er da min bøn til dig, at
du ikke tøver med at supplere det, men ved tid og lejlighed
ned skriver, så snart du kommer på noget, lige som jeg
fra delis bliver ved. Det har glædet mig meget at læse
dine breve, eller afskrifter af dem, hvor tappert I
kæmper, at I nu trods søen og trængsel og væmmelig
vænten, nu er kommet på en gren som man tør hælde
væ grænnes. Jeg tror sikkert, at den trænge tid har ikke
været uden frugter selv om de mest har været bittere,
og jeg ønsker jeg dog så inderligt, at I må få dem
sødere, og fåre blomster til. På gaven siger man
"Alles komte te rechts inde i Ost" jeg håber at alt oppe
kommer i en rolig og god gænge i vesten. Nu 14/5 i dag
fylder Elise 17 år. Vi er begyndt på Røde havet, hvor den er
ret mod dine gamle Egyptere. De øde øer med fine
landsstrakte bjerge ligger i blågrå dis, ikke som
da jeg sejlede den anden vej, da mindes jeg dem som sorte
ladefarvede, solen skinnede så ind på dem, så nogle
steder lyste sand, eller kalk eller skifet. Og det er det
ikke, som min egen skovlødne øer, eventyr øerne langt
i øst. Her er eventyret allentids mere strengt. Du kan
så vel så vel alle 3, villes til det alle. Din broder
X og så sende os en afskrift. godnats